

paa, at der der vil være Mangfoldige, baade Akademikere og vel især Iffe-Akademikere, som kunde ønske at opholde sig nogle Maaneder i Kjøbenhavn for der at se Samlingerne og udvide deres Kundskaber; men naar der ingen som helst andre Garantier skulde være forbundne med en Understøttelse til saadanne Folk, maa jeg umegtelig tilstaa, at jeg vel kan tænke mig, at denne Understøttelse vil blive overmaade stærkt søgt, men at det dog forekommer mig, at man maa fordrø nogle nyere Beviser for Berettigelsen til at faae den. Smidlertid skal jeg dog bemærke, at principielt er jeg slet ikke imod denne Tanke; det er min Opfattelse af disse Forhold, at vi maa komme til at udvide Kommunitetets Anvendelse noget i den Retning, hvorom der her er Tale. Jeg tror, foe at blive ved Kvinderne, som studere Medicin, om hvilke der for Næsten jo, som den ærede Ordfører bemærkede, var forskjellige Meninger i Udvalget, men om hvilke det vistnok vil vise sig, at der udenfor Udvalget vil være endnu mere forskellige Meninger — om dem tror jeg, eller rettere jeg tvivler ikke om, at vi ville komme til fuldstændig at indrømme dem Ret til ikke alene at gaa denne Vej, men ogsaa til at faae en Hjælp ligesom den, deres mandlige Kollegaer kunne ansøge om. For Dvrigt er det jo ikke Meningen, at Kvinderne udelukkende skulle være henviste til at studere Medicin, de kunne jo ogsaa gaa i andre Retninger, om end det mulig kunde være forbundet med visse Vanskeligheder for dem; men de kunne jo meget godt forsøge sig ad anden Vej, underkaste sig andre Examinier, tage andre Grader og jeg vilde slet ikke finde det urimeligt. Jeg vilde, hvis jeg fik dermed at gjøre, ingenlunde være utilbøielig til ogsaa at gjøre Noget for dem. Jeg vil indrømme, at jeg tror, at man ogsaa kunde bringe det i Forbindelse med Kommunitetets Formaal at give Tilskud til ældre Studerende, som ønske at fortsætte eller afslutte deres videnskabelige Udvikling, og som maatte trænge til Tilskud, naar man da, som Tilfældet jo er, har Penge til Anvendelse udenfor deres oprindelige Formaal; men man maatte da have et vist bestemt Beløb opstillet, som Ministeren kunde bruge i denne Retning. Under denne Forudsætning skulde der fra min Side ikke anvendes Noget herimod; men man maa dog indrømme, at alle Billigheds- og Retfærdigheds-Grunde maatte føre til, at man ikke begyndte med at negte at bidrage til dem; som efter Fundatsen ere de nærmest berettigede til at nyde Godt af Understøttelsen. — Svad „den polytekniske Soreanstalt“ angaar, da er der ikke Noget at svare til Betænkningens Bemærkninger herom, det er mindre væsentlige Punkter, som dels Udvalget i sin Helhed og dels Udvalgets Flertal har fremsat. — Med Hensyn til „Sorø Akademi“ og „Plantagehaven“ haaber jeg ogsaa at kunne komme ud af det med Udvalget. — Der er dernæst under Nr. 59 fremsat Forslag til

en ny Udgiftspost, som berører den Sag, jeg nylig talte om, nemlig til Jagtskoler for Kvinder, hvad Udvalget er gaaet ind paa, ligesom ogsaa paa det Tilskud til „Udvalget for Folkeoplysningens Fremme“, som jeg meget maa paaskjønne, at man har villet gaa ind paa. — Svad „det lærde Skolevæsen“ angaar, skal jeg kun bemærke med Hensyn til Fredericia Realskoles Lokaler, at Forslaget derom antager jeg maaske rettest kunde tages tilbage; det er Forslaget under Nr. 61. Jeg ser nemlig ingen Grund til, at der stemmes over det, da jeg er enig med Udvalget i dette Spørgsmaal, idet der fra Udvalgets Side kun ønskes, at der skal gjøres et Forsøg ad den Vej, som jeg ogsaa tror, maa anses for at være den rigtige, nemlig at overdrage Bygningen til Skolens Bestyrelse selv eller dem, der staa i Spidsen for den, paa en saadan Maade, at man derved uden Vanskelighed kunde hjælpe dem. Deri tror jeg, at Ministeren og Udvalget ere enige, at det først er ved at se Resultatet af Forsøget, at man kan komme til en endelig Beslutning, og derfor tager jeg Forslaget tilbage.

Da Ingen optog det saaledes tilbagetagne Forslag, var det bortfaldet.

Ministerens for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Med Hensyn til „Odense Kathedralskole“ er der afskrevet et lille Beløb, som man mener at kunne tage af Vedligeholdelsesudgifterne. Jeg skal forsøge derpaa; men jeg maa dog bemærke, at man paa flere Steder har lagt over, at disse Beløb vise sig mere og mere utilstrækkelige under de stadig høiere Priser. — Forslaget under Nr. 63 er jo tiltraadt af Udvalget. — Ved Forslaget under Nr. 64 om Seminarierne har Flertallet forandret „mindst 600 Rd.“ til „mindst 1,000 Rd.“ Jeg maa dog dertil bemærke, at jeg ikke kan erkjende, at der egentlig kan siges at være nogen Trang til allerede nu at forhøje dette Beløb. Jeg har uddelt det Beløb, som der sidst blev givet mig Naadighed over, og efter Opfordringen til at indkomme med Ansøgninger kom der 5 fra 5 Seminarier, og i Forhold til Elevernes Antal har Uddelingen fundet Sted, saaledes at de 2 fik 200 Rd. hver og de 3: 70 Rd. hver. Der er indkommet en Beretning fra disse Seminarier med Undtagelse af et af dem om, hvorledes Pengene ere blevne fordelte iblandt Eleverne, og der er ikke fremkommet nogen Ytring om, at man har følt Trang til Mere. Det er et forholdsvis ikke saa ringe Beløb, saa at det forekommer mig, at der ikke kan siges at være nogen paatrængende Nødvendighed for atter at forhøje det. — Jeg kommer nu til det sidste Nummer, en gammel Bekjendt, som jeg tror at kunne kalde det, og som jeg virkelig synes, at der nu snart kunde være et almindeligt Duffe om at tage Afsted med for bestandig. Jeg havde haabet, at Afskedsstunden skulde have været denne Gang;